Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26265
Copyright: Admont, Benediktinerstift

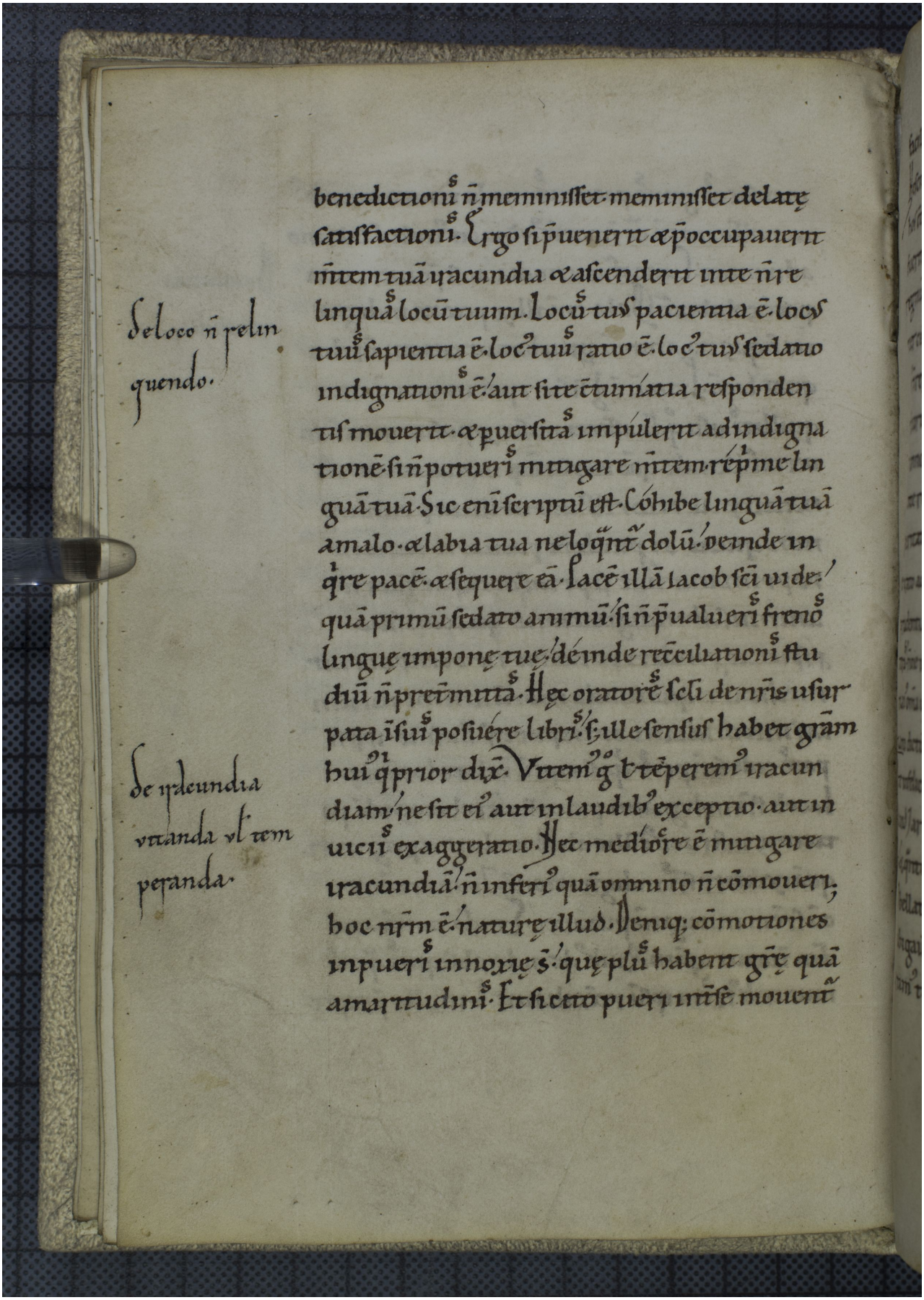

benedictionis ñ meminisset meminisset delate
satisfactionis. Ergo si p̃ uenerit æ p̃occupauerit
mitem tuã iracundia æ ascenderit inte ñ re
linquã locũ tuum. Locus tuus pacientia ē. locus
tui sapientia ē. locus tui ratio ē. locus tuus sedatio
indignationis ē. aut sitē tum ratia responden
tis mouerit. æ puerilitas impulerit ad indigna
tionē. si ñ potuerit mitigare mitem. rep̃me lin
guã tuã. Sic enim scriptũ est. Cohibe linguã tuã
a malo. æ labia tua ne loq̃ntur dolũ. deinde in
qre pacē. æ sequere eã. Pacē illã iacob sci uide.
quã primũ sedato animũ. si ñ p̃ualuerit freno
linguę impone tuę. deinde reconciliationis stu
diũ ñ pretermittas. Hęc oratores scli de nris usur
pata isui posuere libris. s. ille sensus habet grãm
hui qprior dixē. Vtrem q̃ temperem iracun
diam. ne sit ei aut in laudib exceptio. aut in
uicii exaggeratio. Hęc mediocre ē mitigare
iracundiã. ñ inferi quã omnino ñ cõmoueri;
hoc nrm ē. naturę illud. Denique cõmotiones
in pueri innoxię s. quę plus habent grę quã
amaritudinis. Et sicuto pueri in se mouent

De loco ñ relinquendo.

De iracundia vtranda vel temperanda.